

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23

เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม

บทนำ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางการบัญชีสำหรับต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์ที่ต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อการขายหรือเพื่อการใช้งาน

ขอบเขต

กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กับการบัญชีสำหรับต้นทุนการกู้ยืม โดยไม่ครอบคลุมถึงต้นทุนของตราสารประเภททุน รวมทั้งหุ้นบุริมสิทธิที่ไม่ได้จัดประเภทเป็นหนี้สิน นอกจากนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ใช้บังคับสำหรับต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรม เช่น สินทรัพย์ชีวภาพ หรือสินค้าคงเหลือที่ผลิตเป็นจำนวนมากโดยมีขั้นตอนการผลิตซ้ำๆ เป็นต้น

คำนิยาม คำศัพท์ และคำอธิบายรายการหรือธุรกรรมที่สำคัญ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม ได้ให้คำนิยามที่สำคัญ ดังนี้

ต้นทุนการกู้ยืม (Borrowing Costs) หมายถึง ดอกเบี้ยและต้นทุนอื่นที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการกู้ยืมของกิจการ เช่น ดอกเบี้ยที่คำนวณโดยวิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงซึ่งเกิดจากเงินเบิกเกินบัญชี และจากเงินกู้ยืมระยะสั้นและระยะยาว จำนวนที่ตัดบัญชีของส่วนลดหรือส่วนเกินที่เกี่ยวข้องกับการกู้ยืม ผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากการกู้ยืมเงินตราต่างประเทศส่วนที่นำมาปรับปรุงกับต้นทุนของดอกเบี้ย ค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดจากสัญญาเช่าการเงินที่มีการรับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาเช่า เป็นต้น

สินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข (A Qualifying Asset) หมายถึง สินทรัพย์ที่จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมพร้อมเพื่อให้สามารถนำสินทรัพย์นั้นมาใช้ได้ตามประสงค์หรือนำไปขาย เช่น อาคารสำนักงานที่อยู่ระหว่างก่อสร้าง โรงงานผลิตที่อยู่ระหว่างก่อสร้าง เงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างก่อสร้าง สินค้าที่ต้องใช้ระยะเวลาในการแปลงสภาพให้พร้อมที่จะขาย เป็นต้น

ส่วนตัวอย่างของสินทรัพย์ที่ไม่เข้าเงื่อนไข เช่น ที่ดินที่ได้มาถือไว้โดยไม่มีการดำเนินการพัฒนาใดๆ สินค้าคงเหลือที่ผลิตเป็นจำนวนมากโดยมีขั้นตอนการผลิตซ้ำๆ ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ สินทรัพย์ทางการเงิน เป็นต้น

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชีนี้ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

การรับรู้รายการ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม กำหนดให้กิจการต้องรวมต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์นั้น เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ว่าต้นทุนการกู้ยืมดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจแก่กิจการในอนาคตและกิจการสามารถประมาณจำนวนต้นทุนการกู้ยืมได้อย่างน่าเชื่อถือซึ่งสามารถแสดงการบันทึกรายการบัญชีได้ ดังนี้

เดบิต สินทรัพย์ระหว่างก่อสร้าง	XX	
เครดิต เงินสด / ดอกเบี้ยค้างจ่าย		XX

ทั้งนี้ เมื่อกิจการนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรงมาถือปฏิบัติ กิจการต้องรับรู้ต้นทุนการกู้ยืมในส่วนที่ชดเชยเงินเฟ้อในรอบระยะเวลาเดียวกันเป็นค่าใช้จ่ายตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 21 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าว

ขณะที่กิจการต้องรับรู้ต้นทุนการกู้ยืมอื่นเป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ต้นทุนนั้นเกิดขึ้น ซึ่งสามารถแสดงการบันทึกรายการ บัญชีได้ ดังนี้

เดบิต ดอกเบี้ยจ่าย	XX	
เครดิต เงินสด / ดอกเบี้ยค้างจ่าย		XX

ต้นทุนการกู้ยืมที่อนุญาตให้รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

ต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขซึ่งรวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์นั้นต้องเป็นต้นทุนที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ (Avoidable Costs) หากกิจการไม่ก่อรายจ่ายขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข ดังนั้น ในกรณีที่กิจการกู้ยืมเงินมาโดยเฉพาะ (Specific Loans) เพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข กิจการต้องนำต้นทุนการกู้ยืมนั้นมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ เนื่องจากหากกิจการตัดสินใจไม่สร้างสินทรัพย์ กิจการก็ไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเงิน ในกรณีนี้ ต้นทุนการกู้ยืมจึงมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาของสินทรัพย์ อย่างไรก็ตาม หากกิจการได้นำเงินกู้ส่วนที่ยังไม่ได้ใช้ไปลงทุนเป็นการชั่วคราว ในกรณีนี้ กิจการต้องนำรายได้ที่เกิดจากการนำเงินกู้ยืมดังกล่าวไปลงทุนเป็นการชั่วคราวหักออกจากต้นทุนการกู้ยืมนั้นที่จะบันทึกเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ได้ ทั้งนี้ การคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์สำหรับเงินที่กู้มาโดยเฉพาะเพื่อจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสามารถแสดงได้ ดังนี้

ต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

= ต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นจริงในระหว่างงวด - รายได้ที่เกิดจากการนำเงินกู้ไปลงทุนเป็นการชั่วคราว

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชีนี้ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ตัวอย่างของการคำนวณต้นทุนการกู้ยืมสำหรับเงินที่กู้มาโดยเฉพาะเพื่อจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข

ตัวอย่างที่ 1 บริษัท หนึ่ง จำกัดทำสัญญากู้ยืมเงินที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะในการก่อสร้างโรงงานแห่งใหม่ จากธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งเป็นจำนวนเงิน 120,000,000 บาท โดยมีอัตราดอกเบี้ย 5% ต่อปี ซึ่งการก่อสร้างเริ่มในวันที่ 1 มีนาคม 25x1 โดยบริษัทฯได้รับเงินกู้จากธนาคาร 3 งวด ดังนี้

งวดที่	วันที่ได้รับเงินกู้	จำนวนเงินกู้ (บาท)
1	1 มีนาคม 25x1	40,000,000
2	1 สิงหาคม 25x1	28,000,000
3	1 ตุลาคม 25x1	52,000,000
	รวม	<u>120,000,000</u>

ในระหว่างการก่อสร้าง บริษัทฯได้นำเงินบางส่วนไปซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์โดยมีวัตถุประสงค์เป็นการลงทุนชั่วคราวได้รับผลตอบแทนทั้งสิ้น 200,000 บาท ซึ่งโรงงานจัดเป็นสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข ดังนั้น บริษัทฯต้องบันทึกต้นทุนการกู้ยืมรวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์นั้น แต่ต้องหักด้วยผลตอบแทนจากการลงทุนชั่วคราวที่ได้นำเงินกู้ดังกล่าวไปลงทุนก่อน ซึ่งจากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงการคำนวณต้นทุนการกู้ยืมที่สามารถนำมารวมเป็นราคาทุนของโรงงานแห่งใหม่ได้ ดังนี้

งวดที่	จำนวน
1	$(40,000,000 \times 10/12) \times 5\% = 1,666,666.67$
2	$(28,000,000 \times 5/12) \times 5\% = 583,333.33$
3	$(52,000,000 \times 3/12) \times 5\% = 650,000.00$
	รวม 2,900,000.00
	(หัก) รายได้จากการลงทุนชั่วคราว (200,000.00)
	ต้นทุนการกู้ยืมที่สามารถรวมเป็นราคาทุนของโรงงาน <u>2,700,000.00</u>

จากการคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคาทุนของโรงงานได้เท่ากับ 2,700,000 บาท และสามารถบันทึกบัญชีได้ ดังนี้

เดบิต โรงงานระหว่างก่อสร้าง	2,700,000	
เครดิต ดอกเบี้ยค้างจ่าย / เงินสด		2,700,000

แต่หากกิจการนำเงินกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (General Loans) มาใช้จัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข กิจการต้องคำนวณหาจำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์โดยการคูณรายจ่ายของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขด้วยอัตรการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ (Capitalization Rate) ทั้งนี้ อัตรการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์คืออัตรเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนการกู้ยืมสำหรับการกู้ยืมที่มีอยู่ในระหว่างงวด โดยไม่รวมต้นทุนการกู้ยืมของเงินที่กู้มาโดยเฉพาะ แต่มีเงื่อนไขว่าจำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ในระหว่างงวดนั้นต้องไม่เกินจำนวนต้นทุนการกู้ยืมทั้งสิ้นที่เกิดขึ้น

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชีนี้ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ในงวดเดียวกัน ทั้งนี้ การคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์สำหรับเงินที่กู้มาเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปแต่นำมาจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสามารถแสดงได้ ดังนี้

ต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

= รายจ่ายของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข x อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

ตัวอย่างของการคำนวณต้นทุนการกู้ยืมสำหรับเงินที่กู้มาเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป แต่นำมาจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข

ตัวอย่างที่ 2 ในปี 25x1 บริษัท สอง จำกัด ทำสัญญากู้ยืมเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปทั้งหมด 3 แหล่งเงินทุน ดังนี้

- 1) เงินกู้ 35,000,000 บาท อัตราดอกเบี้ย 10% ต่อปี ได้รับเงินกู้เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 25x1
- 2) เงินกู้ 70,000,000 บาท อัตราดอกเบี้ย 5% ต่อปี ได้รับเงินกู้เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 25x1
- 3) เงินเบิกเกินบัญชีธนาคารถัวเฉลี่ย 20,000,000 บาท ดอกเบี้ยจ่ายรวม 700,000 บาท

ทั้งนี้ บริษัทามีรายจ่ายโดยประมาณที่เชื่อถือได้ต้นงวด 18,000,000 บาทและตลอดปีเพิ่มขึ้นอีก 60,000,000 บาท โดยบริษัทฯ ได้นำเงินกู้ทั่วไปมาก่อสร้างอาคารสำนักงาน ซึ่งถือเป็นสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข ดังนั้น บริษัทฯ ต้องนำต้นทุนการกู้ยืมมารวมเป็นราคาทุนของอาคารสำนักงาน

จากข้อมูลข้างต้นสามารถคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของอาคารสำนักงานได้ ดังนี้

การคำนวณหาอัตราการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

เงินต้น (บาท)	การคำนวณดอกเบี้ย (บาท)	
35,000,000	$35,000,000 \times 10\% \times 10/12$	= 2,916,666.67
70,000,000	$70,000,000 \times 5\% \times 8/12$	= 2,333,333.33
<u>20,000,000</u>	700,000	= <u>700,000.00</u>
<u>125,000,000</u>		<u>5,950,000.00</u>

อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ = $\frac{5,950,000}{125,000,000}$
= 4.76%

รายจ่ายโดยประมาณที่เชื่อถือได้ถัวเฉลี่ย = $\frac{\text{ยอดต้นงวด} + \text{ยอดปลายงวด}}{2}$
= $\frac{18,000,000 + 78,000,000}{2}$
= 48,000,000 บาท

ต้นทุนการกู้ยืมที่คำนวณได้ = $48,000,000 \times 4.76\%$
= 2,284,800 บาท

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชีนี้ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

จากคำนวณข้างต้นจะเห็นได้ว่า บริษัทฯสามารถนำต้นทุนการกู้ยืมที่คำนวณได้ 2,284,800 บาท มาบันทึกเป็นราคาทุนของอาคารสำนักงานได้ เนื่องจากจำนวนดังกล่าวน้อยกว่าต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นจริง (2,284,800 บาท < 5,950,000 บาท) ขณะที่ในส่วนที่ไม่สามารถบันทึกเป็นราคาทุนของอาคารสำนักงานได้ก็ให้นำมาบันทึกเป็นดอกเบี้ยจ่ายตามปกติ ซึ่งสามารถบันทึกบัญชีได้ ดังนี้

เดบิต อาคารสำนักงานระหว่างก่อสร้าง	2,284,800	
ดอกเบี้ยจ่าย	3,665,200	
เครดิต ดอกเบี้ยค้างจ่าย / เงินสด		5,950,000

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการคำนวณต้นทุนการกู้ยืมจากเงินกู้ที่มีวัตถุประสงค์ทั้งเฉพาะและทั่วไปเพื่อจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข

ตัวอย่างที่ 3 เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 25x0 บริษัท สาม จำกัด ได้ทำสัญญาว่าจ้างให้บริษัท ผู้รับเหมาก่อสร้างอาคารสำนักงานให้โดยตกลงราคาของอาคารสำนักงานที่จะก่อสร้างไว้เท่ากับ 34,000,000 บาท ซึ่งคาดว่าจะใช้เวลาในการก่อสร้าง 4 ปี โดยการก่อสร้างได้เริ่มขึ้นตั้งแต่ต้นเดือนมกราคม 25x1 ซึ่งบริษัทฯเริ่มจ่ายเงินให้กับบริษัทผู้รับเหมาในปี 25x1 โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

วันที่จ่าย	จำนวนเงิน (บาท)
1 มกราคม 25x1	4,800,000
1 มีนาคม 25x1	2,400,000
1 กรกฎาคม 25x1	6,000,000
1 พฤศจิกายน 25x1	7,200,000

ในระหว่างปี 25x1 บริษัทฯมีรายการกู้ยืมเงินอยู่ 3 แห่ง ดังนี้

- 1) วันที่ 1 มกราคม 25x1 บริษัทฯออกตั๋วเงินจ่าย อัตราดอกเบี้ย 6% ต่อปี อายุ 5 ปี เป็นจำนวนเงิน 8,000,000 บาท กู้เงินมาเพื่อสร้างอาคารสำนักงานโดยเฉพาะ ซึ่งกำหนดจ่ายดอกเบี้ยทุกวันที่ 31 ธันวาคม
- 2) วันที่ 1 พฤษภาคม 25x0 บริษัทฯออกหุ้นกู้ อัตราดอกเบี้ย 5% ต่อปี อายุ 10 ปี เป็นจำนวนเงิน 40,000,000 บาท กู้เงินมาเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งกำหนดจ่ายดอกเบี้ยทุกวันที่ 30 เมษายน
- 3) วันที่ 1 กรกฎาคม 25x1 บริษัทฯออกตั๋วเงินจ่าย อัตราดอกเบี้ย 10% ต่อปี อายุ 3 ปี เป็นจำนวนเงิน 15,000,000 บาท กู้เงินมาเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งกำหนดจ่ายดอกเบี้ยทุกวันที่ 30 มิถุนายน

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชีนี้ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

จากข้อมูลข้างต้น สามารถคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของอาคารสำนักงานได้ ดังนี้

การคำนวณรายจ่ายสะสมถัวเฉลี่ย

วันที่จ่าย	รายจ่ายถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
1 มกราคม	$4,800,000 \times 12/12 = 4,800,000$
1 มีนาคม	$2,400,000 \times 10/12 = 2,000,000$
1 กรกฎาคม	$6,000,000 \times 6/12 = 3,000,000$
1 พฤศจิกายน	$7,200,000 \times 2/12 = 1,200,000$
	<u>11,000,000</u>

การคำนวณหาอัตราการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์สำหรับเงินกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

ประเภทเงินกู้ยืม	เงินต้น	อัตราดอกเบี้ย	ระยะเวลา	ดอกเบี้ยจ่าย
หุ้นกู้ 5%	40,000,000	5%	12/12	2,000,000
ตั๋วเงินจ่าย 10%	<u>15,000,000</u>	10%	6/12	<u>750,000</u>
	<u>55,000,000</u>	5.00%		<u>2,750,000</u>

ดังนั้น อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ เท่ากับ 5.00% ($2,750,000/55,000,000$)

การคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่หลีกเลี่ยงได้

รายจ่ายสะสมถัวเฉลี่ย	x	อัตราดอกเบี้ย	=	ต้นทุนการกู้ยืม
8,000,000		6% (เงินกู้เฉพาะ)		480,000
<u>3,000,000*</u>		5% (เงินกู้ทั่วไป)		<u>150,000</u>
<u>11,000,000</u>				<u>630,000</u>

* $3,000,000 = 11,000,000 - 8,000,000$ (รายจ่ายถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักหักด้วยเงินกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ)

การคำนวณหาดอกเบี้ยจ่ายที่เกิดขึ้นจริงสำหรับปี 25x1

ประเภทเงินกู้ยืม	เงินต้น	อัตราดอกเบี้ย	ระยะเวลา	ดอกเบี้ยจ่าย
ตั๋วเงินจ่าย 6%	8,000,000	6%	12/12	480,000
หุ้นกู้ 5%	40,000,000	5%	12/12	2,000,000
ตั๋วเงินจ่าย 10%	15,000,000	10%	6/12	<u>750,000</u>
				<u>3,230,000</u>

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชีนี้ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

จากการคำนวณข้างต้น จะเห็นได้ว่า ต้นทุนการกู้ยืมที่หลีกเลี่ยงได้ (630,000 บาท) มีจำนวนน้อยกว่าดอกเบี้ยจ่ายที่เกิดขึ้นจริง (3,230,000 บาท) ดังนั้น บริษัทฯจึงสามารถบันทึกต้นทุนการกู้ยืมที่หลีกเลี่ยงได้ทั้งจำนวน 630,000 บาทไปเป็นต้นทุนของอาคารสำนักงานได้ ซึ่งรายละเอียดการบันทึกบัญชีมีดังนี้

เดบิต	อาคารสำนักงานระหว่างก่อสร้าง	630,000	
	ดอกเบี้ยจ่าย	2,600,000	
	เครดิต ดอกเบี้ยค้างจ่าย / เงินสด		3,230,000

มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน

หากราคาทุนหรือมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน (Recoverable Amount) หรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ (Net Realisable Value) กิจการต้องลดมูลค่าหรือตัดจำหน่ายมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้นลงตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น เช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การต่อจ่ายของสินทรัพย์ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในบางสถานการณ์ กิจการอาจปรับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ให้กลับมาเพิ่มขึ้นด้วยจำนวนที่เคยลดค่าหรือตัดจำหน่ายออกไปแล้วเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นที่เกี่ยวข้อง

การเริ่มต้นการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการเริ่มต้นนำต้นทุนการกู้ยืมมารวมเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข เมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้

- 1) **รายจ่ายที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ได้เกิดขึ้น** กล่าวคือ รายจ่ายที่เกี่ยวกับสินทรัพย์จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อกิจการได้จ่ายเงินสด หรือโอนสินทรัพย์อื่น หรือก่อหนี้สินที่มีภาระดอกเบี้ย เช่น กิจการซื้อวัสดุก่อสร้างเพื่อใช้ในการก่อสร้างโรงงานผลิตสินค้า โดยการจ่ายชำระเป็นตั๋วเงินจ่ายที่มีดอกเบี้ย ในกรณีนี้ถือว่ารายจ่ายที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ได้เกิดขึ้นแล้ว เป็นต้น ทั้งนี้ รายจ่ายดังกล่าวต้องหักด้วยการจ่ายเงินตามความคืบหน้าของงาน (เงินล่วงหน้า) หรือเงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาลที่เกี่ยวกับสินทรัพย์นั้น (ศึกษาเพิ่มเติมได้จากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 20 เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล) ทั้งนี้ มูลค่าตามบัญชีถัวเฉลี่ยของสินทรัพย์ในช่วงเวลาหนึ่งถือเป็นรายจ่ายโดยประมาณที่เชื่อถือได้ ซึ่งกิจการสามารถคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ โดยการนำรายจ่ายโดยประมาณที่เชื่อถือได้มาคูณกับอัตราดอกเบี้ยตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ในช่วงเวลาเดียวกัน
- 2) **ต้นทุนการกู้ยืมได้เกิดขึ้น**
- 3) **สินทรัพย์อยู่ระหว่างการดำเนินการที่จำเป็นในการเตรียมสินทรัพย์นั้นให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์หรือพร้อมที่จะขาย** ซึ่งเงื่อนไขในข้อนี้ไม่ได้หมายความว่าเฉพาะการก่อสร้างเท่านั้น แต่ยังหมายความรวมถึงการดำเนินการด้านเทคนิคและการบริหารก่อนที่จะเริ่มการก่อสร้างด้วย เช่น การขออนุญาตก่อนที่จะก่อสร้างโรงงานผลิตสินค้า การออกแบบการก่อสร้าง เป็นต้น

การหยุดพักการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

กิจการต้องหยุดพักการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์เป็นการชั่วคราว เมื่อการดำเนินการพัฒนาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขหยุดชะงักลงเป็นเวลาต่อเนื่อง เว้นแต่การหยุดดำเนินการนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นปกติที่จะทำให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์หรือพร้อมที่จะขาย กิจการยังคงรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ได้ เช่น การหยุดสร้างสะพานเพื่อรอให้ระดับน้ำลด ในกรณีนี้ให้ถือว่ากิจการดำเนินการยังคงมีอยู่ ดังนั้น ต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นในช่วงนี้หากเข้าเงื่อนไขข้ออื่น ๆ กิจการต้องบันทึกต้นทุนการกู้ยืมนั้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ เป็นต้น

การสิ้นสุดการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

กิจการต้องหยุดการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์เมื่อการดำเนินการส่วนใหญ่ที่จำเป็นในการเตรียมสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์หรือพร้อมที่จะขายได้เสร็จสิ้นลงแล้ว

การเปิดเผยข้อมูล

กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อในหมายเหตุประกอบงบการเงินดังต่อไปนี้

- 1) จำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ในระหว่างงวด
- 2) อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ที่ใช้ในการคำนวณจำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่อนุญาตให้รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

ผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ และกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบ

ในทางปฏิบัติ สำหรับบางกรณีการระบุว่าเป็นต้นทุนการกู้ยืมมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขหรือเป็นต้นทุนการกู้ยืมที่สามารถหลีกเลี่ยงได้หรือไม่อาจเป็นการยากและเป็นเหตุให้ต้องใช้ดุลยพินิจในการพิจารณา เช่น กรณีที่กิจการมีการจัดการด้านการเงินแบบรวมศูนย์แล้วนำเงินก้อนนั้นมาให้กิจการในกลุ่มกู้ยืมเงินด้วยเงื่อนไขที่ต่างกัน เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ ในบางกรณีการพิจารณาว่าต้นทุนการกู้ยืมจำนวนเท่าใดที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยดุลยพินิจในการพิจารณาเป็นอย่างมาก

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วรระปี 2557-2560

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานคณะกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.อังครัตน์	เพ็ญบจริยวัฒน์	ที่ปรึกษา
นางสาวเน่งน้อย	เจริญทวีทรัพย์	ที่ปรึกษา
ดร.ศุภมิตร	เตชะมนตรีกุล	กรรมการ
ดร.สันติ	กีระนันท์	กรรมการ
นายณรงค์	พันดาวงษ์	กรรมการ
นางสุรีพร	ศิริขันธ์ยกุล	กรรมการ
นางสาววันดี	สิรววัฒน์	กรรมการ
นางสาวสมบุรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางวารภรณ์	วงศ์พินิจวโรดม)	กรรมการ
(นางสาวนภา	ลิขิตไพบูลย์)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทร์โมลี)	กรรมการ
(นางสาวแทนฟ้า	ชาติบุตร)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นายสาโรช	ทองประคำ)	กรรมการ
(นางธัญพร	ตันติยวงศ์)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวปรียานุช	จิ่งประเสริฐ)	กรรมการ
(นายณรงค์	ภาณุเดชทิพย์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวพวงชมนาด	จริยะจินดา)	กรรมการ
(นางภัทรา	ไชว์ศรี)	กรรมการ
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ
ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2557-2560

นางสาวรุ่งนภา	เลิศสุวรรณกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.อังครัตน์	เพ็ญบจริยวัฒน์	ที่ปรึกษา
ดร.จิรดา	เพทายบรรลือ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวกัญญาณัฐ	ศรรัตน์ชัชวาลย์	อนุกรรมการ
นางฐานิตา	อ่ำสำอางค์	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชชานานนท์	อนุกรรมการ
นายไพศาล	บุญศิริสุขะพงษ์	อนุกรรมการ
นายอุดมศักดิ์	บุศรานิพรรณ	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวยุพาวดี	วรรณเลิศ)	อนุกรรมการ
(นางสาวแทนฟ้า	ชาติบุตร)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววรารวรรณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวยุพิน	เรืองฤทธิ์)	อนุกรรมการ
(นายณรงค์	ภาณุเดชทิพย์)	อนุกรรมการ
(นางสาวเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
นายกิตติ	เตชะเกษมบัณฑิตย์	อนุกรรมการและเลขานุการ